

Svar (30/11 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Jeg er klar over, at handicappede studerende ikke på alle punkter behandles på lige fod med ikkehandicappede studerende, og at der for handicappede studerende i nogle tilfælde kan være problemer forbundet med at få det ønskede sæt af hjælpemidler stillet til rådighed. Der skal findes en løsning, og jeg agter at tage kontakt til socialministeren herom. Men det er ikke så ligetil. Jeg er ikke uden videre sikker på, at løsningen er at flytte ansvaret for tildeling af hjælpemidler fra de sociale myndigheder i den handicappede studerendes bopælskommune til Undervisningsministeriet. Og jeg vil meget nødig lave ændringer, som senere viser sig at stille de handicappede studerende dårligere, end de er i dag.

Spm. nr. S 566

Til socialministeren (22/11 95) af:

Bruno Jerup (EL):

»Finder ministeren det i tråd med bistandslovens intentioner, at en kommune lukker for bistandshjælp og udmåler overlevelsesshjælp til en familie med tre mindreårige børn alene på grund af forældrenes vægring ved at deltage i et kommunalt beskæftigelsesprojekt?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af en konkret sag, hvor en familie med fem børn, heraf tre hjemmeboende, ikke længere får udbetalt kontanthjælp, men alene overlevelsesshjælp.

Kommunen begrunder afgørelsen med, at forældrene ikke udnytter deres arbejdsmuligheder, idet de har afvist at deltage i et kommunalt beskæftigelsesprojekt, mens forældrene på deres side begrunder udeblivelserne med sygdom.

Den af kommunen førte sanktionspolitik synes særlig betænkelig, da der i familien er tre hjemmeboende børn, som kommer til at lide under den uholdbare økonomiske situation, forældrene står i.

Kommunen afviser også at dække begrundede enkeltudgifter såsom tøj til børnene under

henvisning til, at forældrene ikke har udnyttet deres arbejdsmuligheder.

Svar (28/11 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

En af betingelserne for at modtage kontanthjælp efter bistandsloven er ifølge § 40, stk. 1, nr. 1, at ansøgeren og en eventuel ægtefælle i tilstrækkelig grad har udnyttet deres arbejdsmuligheder.

Der kan således ikke ydes kontanthjælp til en person, der afslår et tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som den pågældende ikke efter en konkret vurdering har en rimelig grund til at afvise, så længe tilbudet fortsat står åbent for den pågældende. Hvis tilbudet senere er bortfaldet, og der derfor ikke eksisterer en valgmulighed for ansøgeren, ydes der kontanthjælp mod tilbagebetaling.

Ud over den her nævnte regel opregner § 40 andre eksempler, hvorefter rådighedsforpligtelsen kan anses for opfyldt. Det kan være sygdom, risiko for forringelse af helbred, manglende pasningsmuligheder for børn eller langvarigt fravær fra arbejdsmarkedet for en ægtefælle navnlig af hensyn til børnenes pasning.

Kommunalbestyrelsen er forpligtet til at påse, om rådighedsforpligtelsen kan anses for opfyldt. Hvis deltagelse i det kommunale beskæftigelsesprojekt afvises med henvisning til sygdom, kan der stilles krav om lægelig dokumentation herfor.

Hvis rådighedsbetingelsen ikke er opfyldt og kommunalbestyrelsen træffer beslutning om ophør af den løbende kontanthjælp, er der ikke hjemmel i loven til at udbetale såkaldt overlevelsesshjælp.

Dette begreb findes overhovedet ikke i bistandsloven. Løbende hjælp kan kun ydes med de faste satser i § 37 samt særskilt eller i forbindelse med hjælp efter § 37 som en særlig støtte efter § 37 a, der udregnes efter reglerne i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 160 af 13. marts 1995.

Det nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, at kommunen også afviser at dække begrundede enkeltudgifter, såsom tøj til børnene, under henvisning til, at forældrene ikke har udnyttet deres arbejdsmuligheder.

Hertil kan det oplyses, at betingelsen i § 40 om udnyttelse af arbejdsmuligheder knytter sig til den løbende hjælp efter §§ 37 og 37 a. Imid-